

zaman aralığı içinde yaşanmış büyük depremlerden bazılarıdır. Son 30-40 yıl aslında sadece depremler değil, tsunamiler, yanardağ patlamaları, seller, hatta önceki yıllarda çok da ismi duyulmamış olan yer çökmelerinin dehşetle arttığı yıllardır.

Bu dönemde beklenmedik garip olaylar da gerçekleşmiştir. Örneğin, dünyanın manyetik alanı 1980 yılından itibaren şiddetli değişimlere uğramış, dünyanın çevresini şaşırtıcı bir şekilde göktaşı halkaları sarmaya başlamıştır. İngiliz astronom Scott Manley, yaptığı bir araştırma ile dünyanın etrafındaki göktaşlarını yıl bazında sayısal olarak tespit etmiştir. Buna göre, 1980 yılında dünyanın etrafında 8,954 göktaşı tespit edilmişken, 1985 yılında göktaşı sayısı 11.696'ya, 1990'da 14.536'ya, 1995'de 23.104'e ulaşmıştır. 1999 yılında bu sayı 49.009'a yükselirken, bu tarihten sonra artışta bir patlama olmuş ve 2000 yılında dünya çevresinde halkalanan göktaşlarının sayısı 118.441'e ulaşmıştır. 2003'te göktaşı sayısı 226.693 olmuş, 2007 yılında ise göktaşı sayısı 27 yıl öncesine göre 44 kat artarak 389.325'e ulaşmıştır. 2010 yılına gelindiğinde ise dünyanın yörüngesi, yoğun göktaşı bulutuyla çevrelenmekle kalmamış, oldukça tehlikeli olan kırmızı göktaşlarının sayısı oldukça artmıştır. Söz konusu durumu Daily Mail gazetesi "Ürkütücü kalabalığa sahip Güneş sistemimiz" başlığı ile ortaya çıkan bu garip ve tedirgin edici manzarayı manşetlere taşımıştır.¹

Kainat huzursuzdur. Kainatın karşılaştığı dehşetli felaketler sadece birkaç on yıl içinde yüzlerce kat artmıştır. Tıpkı 2011 Japonya depreminde gözlemlediğimiz gibi, deprem içinde tsunami, tsunami içinde nükleer patlama ve yangın gibi "felaket içinde felaketler" yaşanır hale gelinmiştir. Bununla kalmamış, insanlar kendi içlerinde huzursuz ve rahatsız hale gelmiş, nefret dalgaları ülkeleri iç savaşlara kadar götürmüştür. Şu an yeryüzünde milyonlarca insanı ölüme götüren savaşların tümü iç savaştır. Kardeş kardeşi kırmakta, vatandaş kendi insanını, dindar kendi dindar kardeşini öldürmektedir. Deprem ve doğal felaketlerin beraberinde getirdiği acı kayıplar, ülkelerdeki iç çatışmalarda katledilen sayılarla birlikte adeta unutulup gitmektedir.

Sevgisizlik pek çok insanın insani duyarlılığını da yok etmiş, insanı insan yapan şefkat kavramı unutulmuş, acımasızlık ve vurdumduymazlık normal karşılanır hale gelmiştir. Köhne tekneler içinde canlarının kurtarılmasını bekleyen göçmenler suda boğulmaya terk edilmiş, halklar, kendi ülkelerinde mülteci haline gelmiştir. Havadan mazlumları bombalayan uzaktan kumandalı dronelar unutulup gitmiş, mazlumların öldürülmesi artık tümüyle gündemden düşmüştür.

Nepal depremi, işte bu trajedilerden bir diğeri. Ölü sayısının her geçen gün arttığı bu korkunç deprem zaten uzun yıllardır Maocu komünist yönetimin acımasız idaresi altında yoksulluk ve trajedilerle çalkalanan Nepal halkı için kuşkusuz daha büyük zorlukları beraberinde getiriyor. Bu büyük trajedi karşısında ise acımasız sesler yine kendilerini belli etmekten geri kalmadılar; ülkeyi Hindu, şaman veya komünist olduğu veya tapınaklara hayvan kurban verdikleri için suçlayanlar yine başrollerdeler. Bu izahları ciddiye almak anlamsız olacaktır; çünkü bu ifadeler genellikle insanların içlerinde barındırdıkları sevgisizliğin yansımasıdır. Sevgisiz insan ise zaten kendi kabusu içinde bir cehennemde yaşamaktadır. Dolayısıyla sevdiği hiçbir şey yoktur. Sevgisiz bir insanın bir trajedi karşısında insani bir şefkat gösterebilmesi güçtür.

Toplumların Hindu, şaman veya komünist olmaları, bizim onları kötülememizi değil, bizim onlara daha fazla eğitim ve tebliğ ile yaklaşmamızı gerektirir. Özellikle doğal afet, savaş ve trajediler, en büyük şefkati, dostluğu, sevgiyi ve yardımı yaşatmamız gereken özel anlardır. İnsanların, ülkelerin, milletlerin şefkatleri ve dostlukları özellikle böyle zamanlarda ortaya çıkar. Böyle zamanlarda siyaset ve ideolojik farklılıklar yoktur. Nitekim, Müslüman Türkiye dahil dini ve ideolojisi tümüyle farklı milletlerin yardım görevlileri deprem haberini alır almaz Nepal'e ulaşmışlardır. Böyle zamanlar, insanların insan olarak birbirlerine ve birbirlerinin dualarına ihtiyaçları olduğu özel

zamanlardır. Böyle zamanlar, insanlığın en mükemmel şekilde gösterilebileceği nadir zamanlardır. Dünyanın felaketler ve afetler içinde kavrulduğu, yeryüzünün ıstırap çekip titrediği bu özel dönem, belli ki insanlığımızın, sevgimizin, merhametimizin ve sabrımızın denendiği özel bir dönemdir. Unutulmamalıdır ki, bu imtihan dünyasında, tüm zorluklara rağmen iyilik yapmakta ısrarcı olan iyi insanlar daima kazançlı çıkacaklardır.

Nepal depreminde yaşamını yitirenlere Allah'tan rahmet, yaralananlara şifa, evsiz ve zorluk içinde kalanlara sabır ve kolaylık diliyorum. Allah bizleri, felaketlerin ve sevgisizliğin olmadığı güzel günlere bir an önce kavuştursun.

1. <http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-1306555/Our-terrifyingly-crowded-solar-How-asteroids-closing-in.html>

Adnan Oktar'ın Arab News & Urdu Times'da yayınlanan makalesi:

<http://www.arabnews.com/columns/news/740831>

Humanity in the face of adversity

By Harun Yahya

A century or so ago, our world was very different from what it is today. Many technologies that we know today were non-existent. The field of science was in its infancy. The means to forecast natural phenomena or early-warning systems were very limited or were simply not there. In the wake of a natural disaster, rehabilitation of the disaster zones would sometimes take years. However, most important thing to remember is that natural disasters were not as frequent as today and also differed greatly in their magnitude. Volcanoes erupted around once every 300 years, earthquakes struck once every 100 years and the words like giant tsunami were seldom if ever heard. It would not be wrong to say that the world today has changed in many ways within a span of 100 years. Humanitarian tragedies and disasters follow hard on one another's heels. To make a comparison, according to US Geological Survey reports, the number of earthquakes with a magnitude of 5.0 or more in the past 400 years or so between 1556 and 1975 was 100. Yet in 1999 alone, 20,983 earthquakes, great and small, occurred. The figures for earthquakes in the last 30-40 years in terms of the thousands of years of human history are really

astonishing. Earthquakes registering 7.8 on the Richter scale in China in 1976, 6.9 in Armenia in 1988, 7.7 in Kobe Japan in 1995, 7.4 in Turkey in 1999, 7.9 in India in 2001, 6.7 in Iran in 2003, 9.1 in Indonesia in 2004, 7.6 in Pakistan in 2005, 8.8 in Chile in 2010, 9.0 in Japan in 2011 and 7.9 in Nepal in 2015 are some of the major quakes that have struck within a very short space of time. The last 30-40 years have seen earthquakes, but also tsunamis, volcanic eruptions, floods and even land subsidence, a term not known in the past. Strange and unexpected events are taking place in our time. For example, there have been intense changes in the earth's magnetic field since 1980, and asteroids have begun surrounding the planet in an amazing manner. In one study, British astronomer Scott Manley calculated the numbers of asteroids around the earth on an annual basis. While 8,954 asteroids were identified around the earth in 1980, the numbers rose to 11,696 in 1985, 14,536 in 1990 and 23,104 in 1995. By 1999 the figure had reached 49,009, following which there was a huge explosion in numbers, rising to 118,441 in 2000. The number of asteroids in 2003 was 226,693, while by 2007 the number had jumped to 389,325, 44 times higher than 27 years previously. By 2010, not only did a thick cloud of asteroids surround the earth's orbit, but the number of threatening asteroids had also increased considerably. The Daily Mail described this bewildering and alarming situation in a headline reading "Our terrifyingly crowded solar system". The universe is restless. The terrible disasters the universe has seen have increased by

hundreds of times in the last few decades. Just as we saw in the Japanese earthquake of 2011, tsunamis following earthquakes and nuclear explosions and fires following tsunamis now appear as "disasters within disasters." Not only that, but people have also become restless and uneasy within themselves, and waves of hatred have led countries to civil conflicts. All the wars currently leading to the deaths of millions in the world are civil wars. Brother fights against brother; citizen kills citizen and believer slays his brother in religion. The sad losses caused by earthquakes and natural disasters are forgotten together with the numbers of people slain in domestic conflicts. Lovelessness has destroyed many people's human sensitivities. The affection that makes people human has been forgotten, and ruthlessness and a lack of empathy have become the norm. Migrants awaiting rescue in rickety boats are left to drown and people have become refugees in their own lands. Drones that bomb innocent people from the air are easily forgotten, and the killing of the innocent no longer makes the headlines at all. The Nepal earthquake is another of these tragedies. This terrible quake, the death toll from which is rising by the day, is inflicting even greater hardships on the Nepalese people. Ruthless voices lost no time making themselves heard in the face of this tragedy; there are those who blame the country itself for being Hindu, shamanist or communist, or temples for sacrificing animals. It is pointless to take these claims seriously because they are generally reflections of the lovelessness that people harbor inside themselves. A

loveless person is already living inside his own hell. So there is nothing he loves at all. It is hard for a loveless person to display human affection in the face of t r a g e d y . Societies being Hindu, shamanist or communist is a reason for us to approach them with greater education and preaching, not to disparage them. Natural disasters, wars and tragedies are in fact special times when we need to show affection, friendship, love and assistance. The affection and friendship of individuals, countries and nations particularly emerge in times like these. There are no political or ideological differences at times like these. Hence, aid workers from countries with entirely different religions and ideologies, including Turkey, set out for Nepal the moment they heard about the earthquake. Such moments are special times when people need one another and one another's prayers. These are rare times when humanity can be demonstrated in the most immaculate manner. This special time, when the world is wracked by disasters and trembles in suffering is clearly a period when our humanity, love, compassion and fortitude are being tested. It should not be forgotten that in this world of testing it is always good people who insist on doing good in the face of all difficulties who will p r o f i t m o s t . May Allah bestow His mercy on those who have died in the Nepal earthquake. May the injured be healed, and may the homeless and needy be granted comfort and fortitude. May Allah soon send us days when there are no more disasters or lovelessness. The writer has authored more than 300 books translated in 73 languages on politics, religion and science. He may be followed at @Harun_Yahya and www.harunyahya.com

<https://www.harunyahya.info/makaleler/nepal-ve-icinde-bulundugumuz-ozel-donem-31967>